

circumstàncies del moment, el to popular, el tarannà emotiu i el nivell d'emba-daliment general.

En el nostre cas, l'Escala sempre ha estat una població de gran fervor sardanístic, d'arrel popular molt participativa. La Platja, el passeig de Lluís Albert, la plaça de Víctor Català, Sant Martí d'Empúries, Cinc Claus, el Camp dels Pilans... tots són llocs ben coneguts dels nostres sardanistes. Cada un d'aquests llocs té el seu enigma, el seu ser i el seu sabor.

La Platja sempre recull el fulgor més popular. El golf és proper, de respir immediat. Les ruïnes d'Empúries formen un somni en el temps. El Cargol reposa en blancor. Més lluny, Roses, el Pení, el contraforts dels Pirineus i la coronació moltes vegades nevada del Canigó. La cobla desgrana el sons que envaïxen la mar.

Al Passeig, a la tarda, la garbinada us porta el regust de l'aigua de mar il·legria oberta i viva dels colors. Cel i mar formen un quadre d'una gran presència i mobilitat. Passen les embarcacions i deixen la mar solcada.

La plaça de Víctor Català, a redós, ens porta el record de les tramuntanades, del rebuf del vent i l'exaltació tonificadora de l'aire fred, sec i tallant. En l'enfurismada és el refugi final.

Sant Martí d'Empúries és ja el record de la tardor, de l'esvaïment dels verds, d'un món de rovells i grisos. És l'avís de l'última exhalació del bon temps, abans de l'arribada de l'hivern. L'estiuet de Sant Martí.

Cinc Claus té encara un fons rural, plaent, de plana en repòs, de respir tendre i harmoniós. L'ermita de Santa Reparada marca la simplicitat elegant de línies i dóna un racó quiet, equilibrat, embaumat dins l'aire dels corrals de les cases.

El Camp dels Pilans, a recer de la muntanya Rodona i del Molí, amb el seu rec tranquil i pensarós, i les torres rodones dels masos, crea un espai ampli i acollidor, ple de gespa tendra i humida. La festa és popular i animada. Els coets són també una tradició.

Per Santa Caterina, amb Torroella de Montgrí, Ullà i Belcaire compartim la diada a l'ermita, tot plegat tan ben retratat per Víctor Català a *Solitud*.

Aquest és el món i l'ambient de les nostres sardanes. El seu caliu i sentiment formen part de nosaltres mateixos i són la manifestació més clara i popular d'una forma d'entendre el món oberta a l'esperança i a la participació general, al respir del temps i a una concepció de la vida amable, tolerant, lliure, igualitària, justa i apassionada, d'agermanament de la nostra vila. Tots són trets ben escalencs. Una grata ocasió, així, per celebrar, amb gran goig i plaer, el XXV aniversari de l'Aplec de l'Escala i la diada emotiva de l'Escalenc Absent.

JOAN BARCELÓ I COLL